

Președintele
Thomas S. Monson

Să trăim o viață îmbelșugată

La începutul unui nou an, eu îi îndemn pe sfinții din zilele din urmă de pretutindeni să își asume o sarcină personală, importantă, care necesită sârguință, pentru a avea, ceea ce eu numesc o viață îmbelșugată – o viață plină de belșug în ceea ce privește succesul, bunătatea și binecuvântările. Exact așa cum învățăm alfabetul la școală, vă ofer propriul meu alfabet pentru a ne ajuta ca noi, toți, să ducem o viață îmbelșugată.

Să aveți o atitudine pozitivă

Primul principiu din alfabetul meu se referă la atitudine. William James, un pionier american în domeniul psihologiei și filozofiei, a scris: „Cea mai măreață revoluție a generației noastre este descoperirea faptului că ființele umane, prin schimbarea atitudinii lor mintale, pot schimba aspectele exterioare din viața lor”.¹

Foarte multe lucruri depind în viață de atitudinea noastră. Modul în care alegem să vedem lucrurile și să răspundem altora schimbă totul. Dacă facem tot ce ne stă în putință și, apoi, alegem să ne bucurăm de situațiile în care ne aflăm, oricare ar fi ele, putem avea pace și mulțumire.

Charles Swindoll – autor, educator și pastor creștin – a spus: „După părerea mea, atitudinea este mult mai importantă decât... trecutul... decât banii, decât împrejurările, decât eșecurile, decât succesele, decât ceea ce alți

oameni gândesc, spun sau fac. Este mai importantă decât înfățișarea, înzestrarea sau îndemânarea. Poate clădi sau distruge o firmă, o biserică sau un cămin. Lucrul remarcabil este că avem de făcut o alegere în fiecare zi privitor la atitudinea pe care o vom avea în acea zi”².

Nu putem controla lumea din jurul nostru, dar putem controla modul în care să interacționăm cu lumea. Pentru fericire, pace și mulțumire depline, fie ca noi să *alegem* să avem o atitudine pozitivă.

Credeți în voi înșivă

Al doilea principiu se referă la credința – în voi înșivă, în cei din jurul vostru și în principiile veșnice.

Fiți corecți cu voi înșivă, cu ceilalți și cu Tatăl vostru Cerească. După relatarea lui Shakespeare, o persoană care nu a fost corectă cu Dumnezeu până când a fost prea târziu, a fost cardinalul Wolsey, care a petrecut o viață îndelungată în slujba a trei suverani și s-a bucurat de bogăție și putere. În cele din urmă, puterea și averile sale i-au fost confiscate de către un rege nerăbdător. Cardinalul Wolsey a strigat:

*Dacă L-aș fi slujit pe Dumnezeul meu,
doar cu jumătate din zelul*

Cu care mi-am slujit regele, El, la vârsta mea

*Nu m-ar fi lăsat neajutorat, în fața inamicilor*³.

Thomas Fuller, un teolog și istoric englez care a trăit în secolul al 17-lea, a așternut pe hârtie acest adevăr: „Cel care nu trăiește în acord cu crezurile sale, nu crede cu adevărat”⁴.

Nu vă limitați singuri și nu-i lăsați pe alții să vă convingă că sunteți limitați în ceea ce puteți face. Aveți încredere în propria dumneavoastră persoană, apoi, trăiți în așa fel, încât să vă atingeți potențialul.

Puteți realiza ceea ce credeți că puteți. Încredeți-vă, credeți și aveți credință.

Înfrunțați provocările cu mult curaj

Curajul devine o virtute binemeritată și plină de însemnătate când nu este asemănat așa de mult cu dorința de a muri cu bărbăție, ci cu determinarea de a trăi decent.

Eseistul și poetul american Ralph Waldo Emerson a spus: „Orice ați face, aveți nevoie de curaj. Oricare drum alegeți să-l urmați, există mereu cineva care să vă spună că greșiți. Există mereu dificultăți ce apar și care vă fac să credeți că sunt corecte criticile la adresa dumneavoastră. Pentru a trasa un plan de acțiune și a-l urma până la capăt este nevoie întrucâtva de ceva din curajul de care are nevoie un soldat. Pacea își are victoriile sale, dar este nevoie de bărbăți curajoși și de femei curajoase pentru a le putea realiza”⁵.

Vor fi vremuri când veți fi înspăimântați și descurajați. Poate vă veți simți înfrânți. Șansele de a obține victoria pot părea copleșitoare. Câteodată vă puteți simți ca David care încearcă să se lupte cu Goliat. Dar, amintiți-vă că – David a învins!

Curajul este necesar pentru ca cineva să aibă un prim imbold spre țelul propus, dar este nevoie de și mai mult curaj când cineva se poticnește și trebuie să depună încă un efort ca să poată reuși.

Vă doresc să aveți hotărârea de a depune efort, mintea concentrată să acționeze pentru a reuși să îndepliniți un țel demn și curajul să înfrunțați nu doar încercările care apar, în mod inevitabil, dar să și depuneți încă un efort, dacă va fi nevoie de acest lucru. „Uneori, curajul îl reprezintă vocea blândă de la sfârșitul zilei care spune: «Voi încerca, iar, mâine»”⁶.

Să ne amintim de acest alfabet când ne începem călătoria în noul an, cultivând o atitudine pozitivă, credința că ne putem realiza țelurile și deciziile, dar

și curajul de a înfrunța orice încercări ni se ivesc în cale. Atunci, vom avea o viață îmbelșugată.

NOTE

1. William James, în Lloyd Albert Johnson, compil., *A Toolbox for Humanity: More Than 9000 Years of Thought* (2003), p. 127.
2. Charles Swindoll, în Daniel H. Johnston, *Lessons for Living* (2001), p. 29.
3. William Shakespeare, *King Henry the Eighth*, actul 3, scena 2, versurile 456–458.
4. Thomas Fuller, în H. L. Mencken, ed., *A New Dictionary of Quotations* (1942), p. 96.
5. Ralph Waldo Emerson, în Roy B. Zuck, *The Speaker's Quote Book* (2009), p. 113.
6. Mary Anne Radmacher, *Courage Doesn't Always Roar* (2009).

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Gândiți-vă să invitați membrii familiei să împărtășească experiențe personale în cadrul cărora au fost ajutați de atitudinea pozitivă, încrederea în ei înșiși sau de curaj. Sau invitați-i să găsească exemple în scripturi legate de aceste trei principii. Vă puteți pregăti să predați, gândindu-vă cu pioșenie la scripturi sau la propriile dumneavoastră experiențe.

TINERET

Curajul de a înfrunța furtuna de Maddison Morley

În cea de-a doua noapte din tabăra organizată de țăruiș pentru Tinerele Fete, a avut loc o ploaie torențială și o tornadă. Episcopia mea avea vreo 24 de tinere fete care veniseră în tabără cu două conducătoare și toate a trebuit să încăpem într-una din cele două cabane mici pentru a fi în siguranță. Ploaia cădea cu putere, iar vântul se întetea. A trebuit să-mi amintesc, în mod continuu, rugăciunea pentru siguranță rostită mai devreme de președintele țăruișului nostru. Grupul din episcopia noastră rostise și o rugăciune de grup în cabana noastră, iar eu am rostit rugăciuni personale.

Multe dintre fete erau speriate și era ușor de înțeles de ce. Cabana noastră nu era foarte solidă, iar noi eram chiar lângă un râu. După aproximativ 20 de minute furtuna s-a întetit așa de mult, încât fetele din tot țăruișul au trebuit să fugă din cabanele lor la cabanele consilierelor, care se aflau pe un teren mai înalt. Președintele țăruișului meu a spus încă o rugăciune și am cântat imnuri, cântece de la Școala Primară și cântece de tabără, încercând să ne relaxăm. Da, eram speriate,

dar simțeam că totul va fi bine. După o jumătate de oră, totul era bine și am putut să ne întoarcem la cabanele episcopiei noastre.

Mai târziu am aflat ce se întâmplase cu tornada din acea noapte. S-a împărțit în două furtuni. Una dintre ele ne-a ocolit pe la dreapta, iar cealaltă pe la stânga. De ce avusesem parte nu fusese, nici pe departe, cel mai groaznic lucru al furtunii!

Eu știu că Dumnezeu ne-a auzit rugăciunile în acea noapte și că El ne-a protejat de cea mai groaznică parte a furtunii. De ce s-ar împărți în două o tornadă, în afară de cazul în care așa a vrut Dumnezeu? Eu știu că prin furtunile vieții, noi ne putem ruga, mereu, la Tatăl Ceresc, iar El ne va auzi și ne va răspunde, dându-ne curaj și oferindu-ne protecția de care avem nevoie pentru a trece prin ele în siguranță.

COPII

Căpitanul Moroni

Căpitanul Moroni a înfruntat încercările cu mult curaj. El era de partea adevărului, libertății și credinței. El și-a dedicat viața pentru a-i ajuta pe nefiți să-și mențină libertatea. Dumneavoastră puteți fi asemenea căpitanului Moroni, înfruntându-vă încercările cu mult curaj. Puteți chiar să vă faceți propriul drapel al libertății, scriind pe o bucată de hârtie lucrurile importante pentru dumneavoastră și familia dumneavoastră.

Unde puteți afla mai multe

Alma 46:11–27: Drapelul libertății

Alma 48:11–13, 16–17: Calitățile lui Moroni

Credință, Familie, Alinare

Grija și slujirea prin intermediul învățământului prin vizite

Studiați acest material și, dacă este potrivit, discutați-l cu surorile pe care le vizitați. Adresați întrebările pentru a vă ajuta să vă întăriți surorile și pentru a face ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață.

„Caritatea [înseamnă] mult mai mult decât un sentiment de bunăvoință”, ne-a învățat președintele Henry B. Eyring, primul consilier în Prima Președinție. „Caritatea se naște din credința în Domnul Isus Hristos și este un efect al ispășirii Sale”¹. Pentru surorile de la Societatea de Alinare, învățământul prin vizite poate fi o faptă de caritate, un mod important de a ne exercita credința în Salvator.

Prin intermediul învățământului prin vizite, noi avem grijă de fiecare soră pe care o contactăm, împărtășind un mesaj din Evanghelie și căutând să cunoaștem nevoile ei și ale familiei sale.

„Învățământul prin vizite devine o lucrare a Domnului când ne concentrăm asupra oamenilor și nu asupra procentelor de efectuare a vizitelor”, explică Julie B. Beck, președinta generală a Societății de Alinare. „În realitate, învățământul prin vizite nu se încheie niciodată. Este mai mult un mod de viață decât o însărcinare. Slujirea cu credință ca învățătoare vizitatoare este dovada faptului că suntem ucenicele lui Isus Hristos”².

Când avem grijă în mod constant, rugându-ne, aflăm cum să slujim și să satisfacem cel mai bine nevoile fiecărei surori și a

familiei acesteia. Slujirea poate lua multe forme – unele fiind mai ample, altele nu atât de ample.

„Deseori, actele mărunte de slujire sunt tot ce este necesar pentru a înălța și binecuvânta pe altcineva: o întrebare despre familia unei persoane, scurte cuvinte de încurajare, un compliment sincer, un mic bilet de mulțumire, un scurt telefon”, ne-a învățat președintele Thomas S. Monson. „Dacă suntem atenți și conștienți și dacă acționăm potrivit îndemnurilor pe care le simțim, putem face mult bine... Actele de slujire făcute de marea armată a învățătoarelor vizitatoare din Societatea de Alinare sunt nenumărate”³.

Din istoria noastră

În anul 1843, membrii Bisericii din Nauvoo, Illinois, erau împărțiți în patru episcopii. În luna iulie a aceluși an, conducătoarele Societății de Alinare au stabilit un comitet de vizitare format din patru surori pentru fiecare episcopie. Responsabilitățile comitetului de vizitare includeau evaluarea nevoilor și colectarea donațiilor. Societatea de Alinare a folosit aceste donații pentru a avea grijă de cei nevoiași⁴.

Deși învățătoarele vizitatoare nu mai colectează donații, ele mai

au responsabilitatea de a evalua nevoile – spirituale și temporale – și de se strădui să îndeplinească acele nevoi. Eliza R. Snow (1804–1887), a doua președintă generală a Societății de Alinare, a explicat: „O învățătoare... va avea cu siguranță atât de mult din Spiritul Domnului, încât atunci când ea intră într-o casă să știe ce spirit întâlnește acolo... Implorați-L pe Dumnezeu și pe Duhul Sfânt pentru a primi [Spiritul] astfel încât să puteți întâlni acel spirit care predomină în acea casă... și puteți simți nevoia să spuneți cuvinte de pace și alinare, iar dacă vedeți că o soră nu se simte bine, primiți-o în inima dumneavoastră ca și cum ați lua un copil la piept și [încălziți-o]”⁵.

NOTE

1. Henry B. Eyring, „Moștenirea trainică a Societății de Alinare”, *Liahona*, nov. 2009, p. 121.
2. Julie B. Beck, „Societatea de Alinare: o lucrare sacră”, *Liahona*, nov. 2009, p. 114.
3. Thomas S. Monson, „Trei țeluri care să vă fie ghid”, *Liahona*, nov. 2007, p. 120–121.
4. Vezi *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 105.
5. Eliza R. Snow, în *Daughters in My Kingdom*, p. 108.

Din scripturi

Ioan 13:15, 34–35; 21:15; Mosia 2:17; Doctrină și legăminte 81:5; Moise 1:39

Ce pot face eu?

1. Ce pot face eu pentru a-mi ajuta surorile să simtă că sunt o prietenă care le iubește și are grijă de ele?

2. Cum pot să fiu mai atentă față de alții și să am grijă mai bine de ei?

Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.